

๕๔

บสสค ๘

อภฺจฺจคิโก มคฺโค สฺมมาทิฏฺฐิ สฺมมาสงกฺกโป สฺมมาวาจา
สฺมมากมฺมนโต สฺมมาอาชีโว สฺมมาวายาโม สฺมาสติ สฺมาสมาธิ

บอกทางที่เดียว ข้อปฏิบัติเป็นกลาง ไม่เข้าไปใกล้ที่สุดทั้ง ๒
อย่างนั้น นั้นเห็นชอบ ดำริชอบ กล่าวชอบ วาจาชอบ การงานชอบ
เลี้ยงชีพชอบ เพียรชอบ สติชอบ ตั้งจิตชอบ **ประกอบด้วยมรรค ๘**
ประการ ก็คือศีล สมาธิ และปัญญานั้นแหละ แต่ว่ายากสัณฺหาทิฏฺฐิ
สัณฺหาสังกัปปोขึ้นหน้าไว้ก่อน นี่แหละที่พระตถาคตตรัสรู้ด้วย
ปัญญานั่นชอบ

สัณฺหาทิฏฺฐิ ความเห็นชอบ เห็นสัจธรรมทั้ง ๔ ทุกข์
เหตุเกิดทุกข์ ความดับทุกข์ และข้อปฏิบัติถึงความดับทุกข์

สัณฺหาสังกัปปो ความดำริชอบ ดำริจะออกจากกาม
ดำริในความไม่พยายาบาท ดำริในความไม่เบียดเบียน นี่เป็น
สัณฺหาสังกัปปो

สัณฺหาวาจา กล่าววาจาชอบ เว้นจากวจีหุจฺจริต วาจาชอบ
คือเว้นจากวจีหุจฺจริต สัณฺหาวาจา เว้นจากวจีหุจฺจริต ทั้ง ๔ อย่าง
เรียกว่า สัณฺหาวาจา

สัมมากัมมันโต ทำการงานชอบ เว้นจากการฆ่าสัตว์ ลักทรัพย์ ประพฤติผิดในกาม ทั้ง ๓ อย่างนี้เรียกว่า การงานชอบ

สัมมาอาชีโว เลี้ยงชีวิตชอบ มิฉฉาอาชีโว ชีวิต กบปเตติ มิฉฉาอาชีวนปหาย ละมิฉฉาชีพเสีย สัมมาอาชีโว ชีวิต กบปเตติ สำเร็จเป็นอยู่ ในการเลี้ยงชีพชอบ เลี้ยงชีพดีเสมอทุกวัน ที่จะบริโภคอะไรเข้าไป ของบริสุทธิ์หรือไม่บริสุทธิ์?

ถ้าบริสุทธิ์ก็บริโภค ไป ไม่บริสุทธิ์ก็ไม่บริโภคทีเดียว กลับจะเป็นพิษเป็นภัย ไปเป็นร้ายในร่างกายเรา เมื่อของไม่บริสุทธิ์บริโภคเข้าไป มันก็ไปเป็นเนื้อเป็น เลือดอยู่ข้างในไปเป็นเชื้ออยู่ แก้มแตก แก่ลำบากนัก ของไม่บริสุทธิ์ ก็ไม่บริโภคทีเดียว บริโภคแต่ของบริสุทธิ์นี้เรียกว่า สัมมาอาชีวะ เลี้ยงชีพในการที่ชอบ ไม่หลอกลวงเขาเลี้ยงชีวิต

สัมมาวายาโม เพียรชอบ เพียรในที่ ๔ สถาน

สัมมาสติ สติชอบ ระลึกในมหาสติปัฏฐาน ๔

สัมมาสมาธิ ตั้งใจชอบ ตั้งใจในปฐมฌาน ทุติยฌาน ตติยฌาน จตุตถฌาน ในรูปฌาน อรูปฌานทั้ง ๔ อย่าง อย่างไม่อย่างหนึ่งก็เป็นสัมมาสมาธิทั้งนั้น

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “ศิริโอดตปปะ”

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๙